

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Hűtlen tanácsosok.

Pécs, 1898. október 21.

Egy fénysugár világított be tegnap abba a sűrű homályba, a melyben a kormány bujkál. mikor az ország létérdekét érintő kiegyezési kérdésben az illetékes faktorok számadásra szólítják, hogy világosan lásson végre az ország, a melynek bőréről van szó.

Ez a fénysugár Lukács pénzügyminiszter nyilatkozatában villant meg, mikor a képviselőházi ülés szünete alatt arra a kérdésre, igaz-e, hogy megegyeztek az osztrák kormányral a kvóta fölemelésére nézve, azt felelte, hogy ez nem igaz; az osztrák kiegyezési javaslat megokolása és Kaizl miniszter nyilatkozata meglepetés volt a magyar kormányra nézve, minek azt a magyarázatot adta Lukács, hogy „az osztrák kormány mindenképen iparkodik megnyugtatni a pártokat, csak hogy a kiegyezés elfogadását biztosítsa.”

Nem más ennek a miniszteri kijelentésnek az értelme, mint hogy az osztrák kormány csalja a saját parlamentjét, mikor olyan megállapodások létét hazudja, a melyek tényleg nem léteznek s teszi ezt abból a célból, hogy ezzel a kiegyezési javaslatok elfogadását biztosítsa az osztrák pártoknál. Ezzel szemben az osztrák miniszterek mégis fönntartják állításukat, a

miben meg az a gyanúsítás foglaltatik, hogy szerintük a magyar kormány csalja a saját parlamentjét, mikor tett ígéretét előtte letagadja, megint csak abból a célból, hogy a kiegyezési javaslatok sima elfogadását itt is biztosítsa.

Hát nem rút játék ez a bizalommal s az országnak rájuk bizott érdekeivel, akármelyik kormánynak is legyen igaza? Hogy pedig melyiknek van igaza, azt könnyen kitalálhatjuk, ha figyelembe vesszük, hogy kétségbevonhatlan tényekkel bizonyították olyan érinthetlen magaslaton álló politikusok, mint Apponyi, Horánszky, a Bánffy-kormányra, hogy ez eljátszotta jogát az igazmondóságába vetett bizalomhoz, a mire Thun gróf kormánya semmi esetre sem szolgált rá.

De nemcsak ebből ítélhetjük meg, hogy az osztrák kormány teljes joggal biztathatja a saját parlamentjét a magyar kormány által megígért kvótaemeléssel, kétségtelenül kitűnik ez — minden egyébtől eltekintve — a magyar kormány bujkáló eljárásából is, a mit követ akkor, mikor sarokba szorítják. A helyett, hogy arra a kérdésre: fölemelik-e hát a kvótánkat, nyíltan és határozottan nemmel felelne, himez-hámoz, kertel és kelepccének minősíti a kérdést. De hát ha a kvóta-fölemelésre nem tett ígéretet, akkor hogyan lehetne az ilyen kérdés kelepce?

Kelepccét ez a kérdés csak úgy képezhet, ha az osztrák kormány csakugyan birtokában van a magyar kvóta fölemelésére nézve tett ígéretnek, mert ebben az esetben a tagadó válasz a Reichsrathban, az igenlő pedig a magyar országgyűlésen veszélyeztetné a kiegyezés elfogadását.

Hűtlen sáfára tehát az ország érdekének a kormány, mikor az osztrákoknak tett ígéretét letagadva, el akarja hitetni a nemzettel, hogy a kiegyezés elfogadását nem kell majd kvótaemeléssel búsán megfizetnünk. A mikor pedig ebben a boldog tudatban elfogadtuk a kiegyezést, akkor majd előáll a kvótaemeléssel, persze azt a színezetet adva a dolognak, hogy ez nem a kiegyezésnek az ára, hanem folyománya annak az iszonyu meggazdagodásunknak, a melyben a „szabadelvű” kormányrendszer jóvoltából részesültünk.

De nemcsak hűtlen sáfára a nemzetnek, hanem hűtlen tanácsosa is a királynak, mikor elhallgatja előtte a nemzet igaz közérzetét s elfödi a helyzet valódi képét. Lukács miniszter tegnapi szüneti beszélgetése ezt is ijesztő módon világította meg, a mikor azt mondta, hogy a kormány nem adhatja meg a kívánt fölvilágosításokat, mert folygújtaná vele a szomszéd házát s mikor még ez sem hatott, azzal állt elő, hogy *nem leplezhetnek le mindent, mert ő felsége oly dolgokat tudna*

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A magány.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A novellák szokásos szellője lengett végig a Balaton partján. Lány esti szellő, mely oly édesen tud susogni a part nagy platánjaival. Majd megunva ezt, játszi kedvében vigan suhan végig kis tengerünk kavargó kék habjai fölött. A ringó habok kedvesen csapkodták a tovasikló sajkák színes deszkáit, a visszatekintő nap biborsugarai rózsás fényben ragyogtatták a keszthelyi part tarka-barka fürdő-házait.

Künn a parton egymást érik a sétálók gomolygó csoportjai, boldogan tolongva az árnyékos utak labirintjai között; benn a Balatonban a fürdőzők százai élvezik a vidám percek, míg a csolnakázók ringó sajkái a távol kékjében tünedeznek el.

Hosszu ideig kóboroltam én is a sétálók szintjátzó tömege között. Tudja Isten! de ugy szeretem fürkészni az arcokat, ugy szeretek, ha csak lopva is, de bepillantani a beszélő szemek mélyébe, mintha igaz volna az, hogy oly sokat lehet kiolvasni azokból pár futó pillanat alatt is.

... És jött két csillogó szem. Olvasni akartam ezekből is, de ragyogásuk előtt le kellett sütnöm szememeimet s szinte megrezzenve, csak távolról, hová nem ért a perzselő

sugár, követhettem a karcsu, hajlékony termetet.

De az az egy pillantás, azok a megvillanó szemek az én kutatni szerető lelkemnek már nem engedtek nyugtot. Követtem távolról szememmel s midőn láttam, hogy a lobogós csónakház felé siet, lassan én is arra felé tartottam. Mire azonban beléphettem, az én piros ruhás asszonyom csolnakja már ott ringott akék habokon, repült be a Balaton mélye felé.

Egyideig még szemmel tarthattam az ingó járművet, de csakhamar elfedte alakját a távoli nádas sötétlő tömege.

Csalódottan már távozni akartam. De az a pillantás! Tudja Isten! de valami hamisat láttam én abban a két szemben telcsillanni, valami ilyenről gondolkodhatott e két szép szem tulajdonosnője. Magam sem voltam tisztában, hogy miért, de nem hagyott nyugodni az a kacér pillantás.

Leültem egyik félreeső asztalka mellé s abrándozva nézegettem a csolnakázók seregét, találgatva a színekről oly jól ismert sajkák neveit. És egyre nem akadtam rá, óh! bizonyára azon repült alkonyati útjára a piros ruhás asszonyka.

Abbrándozásaimból édes kacaj, ruhasuhogás ébresztett fel. Egy pár fiatal hölgyből álló társaság telepedett le a mellettem levő asztalhoz, közel a balatoni feljáró mellé. Hangosan folyt a beszéd, egyről-másról, divatról, fürdésről, a nyári multságok fontos eseményeiről, mignem ők is észrevették a közelgő

csónakot, melyet az én piros ruhás asszonykám rózsás karjai kormányoztak vissza!

— Leányok! ez Margit, — szólalt meg egy pajzán hang közöttük — megismerem ezt az asszonyt bármily messziről is. De mily ügyesen evez; bizony még akárhány férfin is túl tesz a csolnakázásban.

— Igaz; ez csakugyan Margit — szólalt meg most már többen s csintalanul szaladtak végig a kis hajóhidon, hogy kiségitsek őt csolnakából.

— Ejnye, ejnye! Margit, te már megint valami tréfát csináltál! Milyen piros az arcod s hogy ragyognak hamis szemeid, kacagott s megcsóválta hozzá fejét az előbbi kis kékruhás leányka. Hanem hát gyönyörűen nézel ki most ebben a piros ruhában, azt mondhatom neked.

— Mondd csak, hol jártál, szöliták meg most egyszerre többen . . .

... És az a két ragyogó szem! . . . melyből én annyi hamisságot olvastam ki, eltűnt az arcról e kérdésre. A rózsás arc még tüzesebbé lett, de a két selyem szempilla alól most már két ábrándos szem melázott a távol felé. Leült a többiek közé s halkán süsogva kezdett beszélni nekik:

— Óh! Istenem, ti nem is tudjátok, mi egy ily este egy ábrándos szivnek. Ti sétálni, mulatni tudtok, midőn ily költői köröttek minden . . . Az égen báránnyfelhők uszkálnak, lassan, bágyadtan előre . . . rózsás fényben ragyognak a leáldozó nap sugaraiban a Balaton locsogó habjai . . . a parton s a kavargó

ueg, a melyek lehetlenné tennék a kiegyezést.

Hát nemcsak az országot vezetik az orránál fogva, a mikor a titok sűrű fátyolába burkolják azokat a dolgokat, a melyeket megtudnia joga van, hanem még ő felségét is félrevezetik, a mikor elhallgatják előtte azokat a mesterkedéseket, a melyekkel a kiegyezést kerülő utakon, amittással, törvénytípással s más eféle jeles eszközökkel nyélbe ütnei akarják!

Jól tudják, hogy az alkotmányosság legszigorúbb őre, a törvény föltétlen tisztelője, a nyílt és őszinte igazmondás példányképe fölháborodással utasítaná vissza azokat az eszközöket, a melyeket a kiegyezés keresztül erőszakolására Lajthán innen és túl foganatba venni elhatároztak. Ha megmondanák a korona fölönt viselőjének, hogy a kiegyezést csak úgy képesek keresztülvinni, ha álnok módon port hintenek a népek szemébe, ha a törvény igaz értelmét erőszakos módon elferdítik vagy egyenesen keresztülgázolnak rajta: akkor a király bizonyára méltatlankodva üzné el azokat, kik ilyesmihez az ő hozzájárulását kérni merészelnének. Nem leplezik hát le az eszközöket előtte sem, csak arra fogadkoznak, hogy a célt minden erővel szolgálni fogják.

Hisz valóságos felségsértés lenne csak föl is tenni a királyról, hogy pl. az ő tudtával és beleegyezésével üzik azt a szemfényvesztő játékot a kvótafölemelés ígéretével, hogy megegyezik az ő akaratával a magyar kormány egy tagjának az a nyilatkozata, mely szerint az esetben, ha a Reichsrath módosítana a javaslatokon, akkor azt fogja tenni a kormány, a mivel még a függetlenségi párt is meg lesz elé-

viz fölött sóhajta susogja ábrándjait a lanygos esti szellő . . . és ti könnyelmű szivekkel mulatni tudtok. De nem én. Én nem találom nyugtamat itt, az emberszólo társaságban; az én lelkem magányra, csendre vágyik. Beülök kis csónakomba, kezembe veszem evezőmet s repülök innen el a nádas zombékjai közé, hol néhány percceskéig ábrándjaimnak élhetek. Óh! nektek fogalmatok sincs, mily boldogság az, csónakomon ringva haladni ott a csendesség honában; mily édes az embernek egyedül, az áldott magányosság ölében pihenni.

Felejték mindent ilyenkor s csak lelkemnek, álmaimnak élek ott a suttogó habok között. Óh! lányok, az a magány . . . az a magány . . .

— Bocsánat, nagyságos asszonyom, hogy félbeszakitom — szól közbe egy odasiető fehér ruhás matróz — de nem tudok eligazodni önagsága csónakjával. A jegy szerint nagyságos asszonyom az »Ilonkán« ment el s az »Árpád«-on . . . többet nem szólhatott; szavát egy hullám vágta ketté, mely a hajóhidon atcsapva, a part asztalaihoz ütődött. Az első, ki a támadt zürzavarban elmenekült, természetesen a »nagyságos asszonyka« volt.

A hullámot egy siető csónak okozta, mely gyors repülésében a hidhoz ütődött s melyből egy csinos huszárhadnagy ugrott a partra, visszatolva sajkáját a vízbe.

Oda pillantottam. A leáldozó nap utolsó sugarai megvilágították a vizet; bámulva láttam az imbolygó ladik oldalán az »Ilonka« aranyos betűit ragyogni.

Elmosolyodtam. Eszembe jutott, mit ott a fák alatt abban a két szemben olvastam . . . no, meg eszembe jutott az a — magány!

Zombory Dezső.

gedve, mikor más oldalról meg azt hirdetik, hogy akkor újabb alkudozásokat kezdenek, de a közösséget föntartják minden áron.

Hát azt ki hiszi el, hogy ő felsége tudtával történik az a szemérmetlen játék, amit az osztrák parlamenttel üznek? A két nagy augurnak, Bánffynak és Thunnak az egész számítása azon nyugodott, hogy a Reichsrath ellenzéke folytatni fogja féktelenkedéseit s ezzel lehetlenné teszi a tárgyalásokat, a mikor a birodalmi gyűlés szétkergetése és a 14. §. alkalmazása jogosultnak tűnt volna föl. De ez a számítás nem ütött be, a Reichsrath komolyan tárgyal, csak hogy Thun nem tud a kiegyezésnek többséget biztosítani, most ráfogják hát, hogy a mostani tárgyalás leplezett obstrukció s készülnek az alkotmányos képviselőt szétkergetni, még mielőtt a kiegyezési javaslatokat visszavetné, hogy önhatalmulag megcsinálhassák azt, a mit a parlament többsége ellenez.

Hát nem szemérmetlen játék ez az alkotmány alaptörvényével? Alig egy hete, hogy a kiegyezési bizottság tárgyalás alá vette a javaslatokat, a melyeknek úgy nagy tömege, mint óriási horderejénél fogva fölületes megvitatás esetén is hónapok munkája lenne; az eddigi hét napos vitának is csaknem fele részét a kormány tagjainak és híveinek a fölszólalásai töltötték ki: s ime már föloszlatni készülnek a Reichsrathot, a miért a tárgyalást még nem fejezte be!

Vajjon elő mernek-e állani a fölséges úr előtt az igazsággal, amely abban áll, hogy a javaslatoknak a Reichsrathban nincsen többségük, nehogy tehát elvessek azokat, szét kell kergetni az alkotmányos képviselőt s a 14. §. törvénytelen alkalmazásával elrendelni azt, amit a Reichsrath többsége elfogadni nem akar.

Ha ezt legfelső helyen őszintén elmondanák, ez lenne ott utolsó beszámolójuk, azért azt mondják, hogy a kisebbség obstrukciója nem engedi érvényesülni a többség akaratát.

Félrevezetik a koronát épúgy, mint a nemzetet; az ilyen hűtlen tanácsosok mesterkedéseinek meghiusítására jogosult minden eszköz, mert azzal nemcsak az országnak, de a koronának is mérhetlen szolgálatot teszünk.

III. Béla emléke.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. okt. 21.

Temetés hétszáz év múlva: ez volt ma Budavárban. Igazságos Mátyás templomában, hol királyainkat szent István koronájával apostoli fejedelmekké, alkotmányos uralkodókká koronázták, két kőkoporsót temettek el királyi pompával, az egész ország küldöttei jelenlétében. A két kőkoporsóban III. Béla király és neje, antiochiai Anna hamvai nyugosznak, kiket 1848-ban találtak fel Székesfehérvárott egy csatornaépítés alkalmával s kiknek királyunk rendelkezéséből ma királyi pompával végzett temetés után örök pihenő helyet adtak a nemzet koronázási templomában.

Pécsen fényes gyászünnepélyt tartottak ma

a ciszterci főgimnáziumban

III. Béla király emlékezetére. Ő volt az, a ki a ciszterci rendet Magyarországon letelepítette

s míg a rend minden házából tegnap és tegnapelőtt küldöttek álltak őrt ravatala mellett, addig a rend templomaiban gyászistentiszteletek tartottak s a vezetése alatt álló tanintézetekben gyászünnepélyiül áldoztak ma az első patronusok iránti kegyeletnek, az ifjúságot honszeretetre és hazafiságra buzdítván a hétszáz év utáni királyi temetés megünneplésével.

A gyászünnepély előtt reggel félnyolc órakor a belvárosi plébánia-templomban gyászistentisztelet volt, melyet Gyikos Péter tanár celebrált teljes segédlettel. Az istentiszteleten ott láttuk Fejérváry Imre báró főispánt, Trixler Károly alispánt, Majorossy Imre polgármestert, Darócy Aladár dr. főispáni titkárt és a hívek nagy számát. A főgimnázium ifjúsága a tanárok vezetése alatt vett részt a gyászmisén, melyen az ifjúsági énekkar Bitter Illés tanár vezetése alatt gyászdalokat adott elő.

A mise végeztével a templomból a főgimnázium feketével bevont rajztermébe vonult az ifjúság, hol félkilenc órakor kezdetét vette a gyászünnepély.

Ezen is megjelentek a főispán, az alispán, a polgármester; továbbá Blaskovich István kir. itélőtáblai elnök; Pozsgay József és Lechner János dr. kanonokok, Erreth János, ügyvéd-kamarai elnök, Dischka Győző főreáliskolai igazgató, Károly Ignác apátplébános, Pataky Lucidus irgalmasrendi igazgató-főorvos, Fröhlich Arnold, Komócsy István és Kölygessy Károly.

Az ünnepélyt a főgimnáziumi énekkar nyitotta meg Spohr Lajos »Gyászdal«-ával, fáradhatlan vezetője, Bitter Illés tanár vezénylete mellett.

A gyászdal eléneklése után Nagy Benjámin dr. tanár a következő gyászbeszédet tartotta, III. Béla király emlékezetéről:

»Temetés napja van ma. Az ország szívében ravatalra helyezik az Árpádok házából eredő királynak, III. Bélának és első nejének rég kihűlt hamvait. Hármas koporsó földi a megmaradt csontokat. A hármas halom mind-egyikéről sietve-sietnek a nemzet nagyjai a szent ereklyék csodálatára, melyek a vérbeli királyok oly dicső korából maradtak reánk. Hétszáz éve mult már, hogy III. Bélát nemzete siratta, gyászolta — és a rég nem vérző seb most újra felszakad. És mintha a régi kor egészen kikelve sírjából, Béla országulásának örök tanúsága, Zirc, Pilis, Pásztó, szt.-Gothárd népe állja körül a koporsót és a magyar cisterciák a hála érzelmeibe vegyülő gyász könnyűit ontják a régi királyért, ki nekik e földön otthont és hazát adott.

Mi is ennek a Rendnek vagyunk a tagjai, ti meg ennek a hazának vagytok a gyermekei, jertek hát velem lélekben a gyászolók közé! Ott a néma csontok is hangosan beszélnek, — csapongó képzeletünk a szomorú jelenből a fényes multba révedez, a jelen gyásza a mult dicsőségével összeölelkezik.

Rég idők jutnak eszembe. A krónikás a 12. századot írja. A közeli események, csaták, trónvillongások ragadják meg figyelmét s a fekete tintába fájdalomnak pirosuló vércseppje vegyül. Nincsenek régi lelkesítő epizódok; sokszor gyermek, mindig gyöngye királyok gyöngye uralma váltakozik. A pártütő Salamon lelke — ez a nemzeti átkunk — újra, meg újra feltámad; a törvénytelen származású Borics, István, László a trónra törnek, osztzkodni akarnak az országon, mint valami földesuri birtokon. Királyaink úgy pusztulnak, úgy hálnak el ármány közepette, mintha csak Byzancban volnánk!

Az 1173. évhez ér a krónikás és feljegyzését itt folytatja. Azután uralkodott III. Béla, Istvánnak öccse, ki üldözte a tolvajokat és rablókat és az írásban való folyamodásnak adott eredetet, mint a római kuriánál és a császári udvarnál szokás. Megkoronázták január idusán. 23 évig, 1 hónapig és 19 napig országlott. Elhunyt az Urban az ő 1198. esztendejében, kinek teste a fehérvári egyházban

nyugszik. (Podhracky József »Budai krónika.« 189. l.)

Száraz, rideg és ellenmondó ez előadás, mert a zajtalan, csöndben működő kormány erélye, bölcsessége kikerüli a krónikás mélyre hatni nem tudó figyelmét. Nem ismeri, nem vázolja hűen a kort, mert szeméit a dolgok megítélésében vastag hályog borítja. — De a krónikás naiv előadásának alapvonásait meg erősítik, kiegészítik a külföldi irók, főleg a görög annalisták, ezek irataiból alkothatjuk meg kellően a kor képét, mely kort a tudományos történetírás a »görög befolyás korának« nevez.

Itt, a régi Pannoniában laknak őseink. Ez ország természettől megáldva oly szép, oly kellemes. földje annyira gazdag, hogy — mint a tudós Freysingi Otto leírja — szinte Isten paradicsomához, vagy Egyiptushoz hasonlítható. Kelet és nyugot közé vagyunk beékelve, pártunkat keresi egyaránt a már ókorban küzködő kelet és nyugot. Sz. István, sz. László, Kálmán egyik nagysága abban áll, hogy a nyugoti műveltséghez húzódnak; Kálmán óta azonban sok megváltozik. A római császári korona az erőszakos Barbarossa Frigyes fejét ékíti, ki a középkor másik hatalmasságával, a pápasággal örökös harcban áll. Mig a harc hevében a császári tekintély egyre hanyatlak, addig keleten, Konstantin városában a Kommenosok családja feltámasztja a régi byzanci birodalmat, melynek hatalmas urai három világrészben harcolnak földért, hatalomért.

Egyikük, Mánuel, a nyugoti császár kimagasló helyére vágyódik, világbirodalomról ábrándozik, tervének előbb csekély szünetekkel folyó harcokban, utóbb görög csellel, áltató reménységgel igyekszik megszerezni hazánkat. Ezért fogadja szívesen a lázadó királyi hercegeket, ezért viszi udvarába a nemzet beleegyezésével a kiskoru trónörökös, III. Bélát. Eljegyzi neki előbb saját leányát, utóbb a dolgok fordultával egy keleti herceg, nyugoti származású leányát, antiochiai Annát.

Még folyik kelet s nyugot között az élet-halál harc, mikor Béla görög segítséggel átlépi az ország határát, hogy átvegye a korán elhunyt István örökét. Itthon is a nyugoti és keleti párt küzködik egymással. Nem csoda hát, ha Bélát, a kinevezett görög caesart sokan nem szívesen fogadják; nem csoda hát, ha a conservatív egyház a hitbuzgó Bánfi Lukács érsekkel nem akarja megkoronázni Bélát, kiből csak a schismaticus keleti császár, Mánuelnek neveltjét látja. Béla gyorsan legyőzi az akadályokat és III. Sándor parancsára megkoronázza a kalocsai érsek — mint a krónikás mondja — január idusán.

A sok küzdelem megedzette lelkét. Keleten, idegenben majd arról ábrándozik, hogy egyszerre két hatalmas birodalomnak leszen ura, majd meg attól remeg, hogy egyaránt elveszti Byzancot és Magyarországot. Nem is Mánuel császár neveltje volt; uralkodni, országolni az élet tanítá meg. Hazaérve, 23 éven át folyton sz. László, Kálmán nyomdokain halad, erősen védi Magyarországot függetlenségét, a régi határokat és az, a kit aggódva, félve fogad a papság, legjobban ótalmazza kelet ellen hazánk vallásos és politikai rendszerét.

Ez elv vezérli minden tettét. A konzervatív egyházat gazdag adományokkal halmozza el, szebeni, szepesi prépostságokat alapít, egyházi építkezések fűződnek nevéhez, Kalán pécsi püspöknek híres kiváltságlevelet ad. Buzgón ragaszkodik a kereszténység fejéhez, mint III. Ince írja 1204-ben róla Imre királynak: »Atyád, a boldog emlékü Béla király, egész életében azon volt, hogy tisztelje az apostoli széket« és viszont »az apostoli szék teljes törekvéssel előmozdította nagyhirű atyádat minden dolgában.« (Fejér »Codex diplomaticus.« II. 436. l.) A pápaság jóakarata, elismerése nyilvánul Béla iránt László szentté avatásában is. Pápai legátusok sűrűn járják be ez időben az országot. Gergely, az apostolról nevezett egyház biborosa, részletesen tudakozódik a

király életéről, csodatetteiről. A római egyház 1192-ben ünnepélyesen igatja Lászlót a szentek sorába, mikor Váradon — mint a legenda írja — a nép nagy sokadalma között felveszik boldog testét.

Mikor a francia, az angol király, sőt Frigyes és közép Európának legtöbb fejedelme, lovagja, püspöke feltüzi ruhájára a szent földre vivő keresztet, Béla is leteszi meg nem valósított kereszties fogadalmát, eljut hozzá is a pápa felhívása, ki a makkabeusok szavaival buzdítja hiveit: »Kössétek fel a kardot, mert jobb nekünk meghalni a háboruban, mint látni nemzetségünknek és a szenteknek baját.« (Fejér: Codex diplom. II. 234—240. l.) — Majd házasság útján nyugothoz köti családját s neje halálával, mikor az utolsó keleti kapocs is megszakad, egyetlen vágya, hogy a nyugoti nagy fejedelmi családba mint egyenlő rangú, sőt mértékadó tag belépjen. Ezért kéri meg Fülöp Ágost nővérének, a francia királyleánynak, Margitnak kezét, a leánykérő követség útját, a király szerelmét a költészet népies románcsal övezi, ekkor állítják ki történelmünk híres emlékét, melyet a párizsi könyvtárban őriznek, mely a magyar király jövedelmét tünteti fel.

Ilyen Bélának üdvös politikája. Csak sz. László és Kálmán nyomdokain halad, a történetírás méltán helyezi nevét azoké mellé. Magyarország ügyeivel nyugaton ezután többet törődnek s csodálatos, hogy épen a görög befolyás korának végén lép be hazánk teljesen a nyugoti nagy állami közösségbe.

Keleten és nyugoton lassan véget ér az élet-halálharc. Mánuel halálával a Kommenosok családi tragédiája gyorsan bekövetkezik. Frigyes császár és a pápa kibékülnek a hosszú küzdelem után. A velencei béke (1177.) meghozza nyugotnak a rég óhajtott általános békét. Az uralkodók ez időben országaik belső kormányára ügyelnek, — Béláról is feljegyzik a krónikás: »üldözte a rablókat és tolvajokat és az írásban való folyamodásnak adott eredetet, mint a római kuriánál és a császári udvarnál szokás.«

A csaták zajában, a trónvillongások idején megszűnik az élet és vagyonbiztonság. Béla nem hoz új törvényeket, csak László és Kálmán statáriális szigorúságával védi meg a rendet, a királyi tekintélyt. Bejárta az országot, mint elődei, törvényt látni; igazságszeretete előtt a külföld is meghajol. István belgiumi apát írja: »A hozzánk érkezett levelekből látjuk, hogy az igazságot szereted és ápolod. Ez országglásod fénye, ez dicsősége koronádnak.« (Katona »Hist. Crit. IV. 241. l.«)

Hiányos, patriarchalis a közigazgatás és törvénykezés ez a módja, látja azt a renhez és byzanci szertartásokhoz szokott király. Megteremtí ezért a kancelláriát, kancellárral, alkancellárral, a sok notáriussal; gyarapítja a hites helyeket és Magyarország legfőbb hites helyévé a királyi udvart teszi. Írásban érintkeznek a külső udvarokkal, írásban intézik el az egyház ügyeit, diplomákban örökítik meg a birtokadományozásokat és szerződéseket, írásba foglalják az ítéleteket. Így — természetesen — a királylyal való személyi érintkezés megnehezül, ő elvonul Esztergomba fényes udvarával, de annál jobban kidomborodik a királyi felség, nincs, ki ellenkezni merne akaratával. Csakugyan áll reá az, mit Freysingi Ottó ír II. Géza korából: »Fejedelmeknek annyira engedelmessékednek a magyarok, hogy még azt is bűnnek tartják, ha titkos susogással sértegetik, nem hogy nyílt ellenmondással keseritenék.« (Gesta Friderici Imp. I. 31. l.)

A fényes udvartartás sok költségbe kerül. A király jövedelmét elsorolja a párisi kimutatás. Hazánk területén csak a királynak van joga pénzt verni, vámokat szedni. A vármegyék nem sok hasznot hoznak, sokkal többet a pénzváltás, a »lucrum camerae«, az a középkorban divatozó adó. Kereskedelmünk, iparunkból is van a királynak jövedelme, de legfontosabb a párisi kimutatás

utolsó mondata: »a föld népe teljesen ellátja élelemmel a királyt.«

A föld népére kell támaszkodnia a királynak, mert Magyarország kiváltképpen földmivelő állam. A föld népén nyugszik a valódi jólét, az erő, a nagyság. Béla úgy gondolkodik, hogy míg az izlés embere bejárja a fejedelmi palotákat, raktárakat, városokat, kikötőket s meggyőződik arról, a mi megvan, addig az igazi államférfi a földmivelést vizsgálja meg, meglátogatja a földmives kunyhóját és tudomást szerez arról, a mi még az ország lehet. »Ez ország belsejében — mint Freysingi Ottó írja — széles róna terül el, melyet számos folyó öntöz és vadakban bővelkedő erdőség borít. . . Északkeletre van a besenyőknek és kunoknak vadászatra igen alkalmas, de ekétől, boronától alig érintett mezősége.« Számos itt a parlagon heverő föld, mert a magyar nemes ép úgy, mint a külföldi megveti a középkorban »lealacsonyító« tartott mezei munkát.

Nálunk az Árpádkorban a földmivelést tulajdonképpen a hatóságtól függő, akarat nélkül levő rabszolgák végezik. Szolgálati viszonyukat urukhoz a »Hofrecht«, vagy később a jobbágyoknak adatni szokott »urbarium«-ok szabályozzák. A földmives a földnek függeléké, avval együtt veszik és vele árusítják el. Ez a középkori társadalmi felfogás mindenütt. Ezért a harcias középkorban egyedül a honvédő nemes és pap fénylik, ezeknek kiváltságokkal felruházott és közterhektől ment osztályai ragyognak és csillogásuk elhomályosítja az alsó néposztály államot, egyházat földesurat fenntartó munkáját. Ezért a krónikások is csak trónváltozásokról, zajos csatákról és az ezeket követő békekötésekről emlékeznek meg sokszor tanulságtalan leírásaikban, míg a népi élet csendes körét figyelemre se méltatják. — Ha a földmivelők anyagi és erkölcsi állapotát vizsgáljuk, úgy nem tartjuk teljesen igaztalanoknak az elkeseredés szülte és a népköltési gyűjteménybe felvett parasztdal kezdő sorait:

»Nincs boldogtalanabb a paraszt embernél,
Mert nyomorúsága nagyobb a tengernél.«

(Erdélyi »Népköltési gyűjt.« 283. l.)

Béla e bajokat orvosolni akarja. Kora felfogásából nem tud kibontakozni, de szelidde, elviselhetővé akarja tenni a földmivelő nép sorsát. Behozza ezért hazánkba Franciaországból a főképp földmivelést űző nyugoti műveltségű cistercieket, kiket második házassága után jobban megismer. Felruhazza őket azon jogokkal és kiváltságokkal, miket a rend Franciaországban élvez. Egymásután emelkednek ki a vadonokból Zirc, Pilis, Pásztó, sz. Gotthárd apátsága. A cisterciek, köztük hercegek, grófok, bárók »nemesítőnek« hirdetik a lealacsonyító munkát, felemelő példát adnak a földmivelő népnek, megbecsülik a szolgában is a Krisztus tanítása szerint velük egyenlő embert. Az erdőket irtják, a mocsarakat lecsapolják, az elhagyott vidékek benépesülnek, a rengetegek helyén a szellő gazdag, hullámzó kalászokat ringat. Hazánk népe felismeri jövő hivatását és szeméink előtt fejledezik a földmivelő Magyarország. És csodálatos, mikor az idők folyamán jelen uralmának minden jele tűnik, elenyészik, 700 év után is hirdeti áldásos uralmát Zirc, Pilis, Pásztó, sz. Gotthárd százados viharokat kiállt és más hivatásban élő egyesített apátsága.

III. Béláról a krónikás akként fejezi be előadását: »elhunyt az Urban, az ő 1198. esztendejében, kinek teste a fehérvári egyházban nyugszik.« Alberik, a Trium-Fontium-i ciszterci apát kiigazítja adatát 1196-ra, ekkor temetik el III. Bélát, de nem nyugodhatik ott a régi koronázó városban örökre. A negyvenes években ásatások közben föllelik újra sirját és — mint a jelentés leírja — a koporsó hatalmas férfira valló öles csontvázat rejt magában. Fején kis ezüst korona, egyik ujján arab felírású keleti gyűrű-talizmán — kezében a vándorbot, a szent földre való zárandoklás jele.

(Török Aurél: Jelentés III. Béla és neje testerekről. Akad. székfoglaló 1893.)

Ma helyezik el az új koronázó városban, Mátyás templomában másodszor örök nyugalomra a nagy királyt, ki népünket sz. László és Kálmán nyomdokain a szilárd nyugoti műveltséghez vezérelt és a kiváltság földművelő országban békét, rendet, nyugalmat teremtett.

Hajdan Egyiptusban a jó királyoknak örök időkre szánt gulákat emelnek. Rousseau is egyik munkájában azt ajánlja a lengyeleknek, hogy jó királyaik emlékét hatalmas épületekkel örökítsék meg. Rójjuk le mi is halánkat a nagy király iránt!

Rendünk a koporsóra ezüst koszorút helyez, melynek minden egyes levelére egy-egy tagnak neve van bevésve, hogy míg egy magyar cisztercita is él e hazában, vagy azon túl, halánk nem szűnik meg soha iránta. Az ország nagyjai a király által emelt díszes sírboltba temetik és országsgazda ünneplik Bélának még most is nemzetünk felett örökös szellemét. Ti meg, kik ennek a hazának vagytok gyermeki, jertek el velem lélekben a gyászolók közé és helyeztetek oda a koporsójára azt, mi legszebb, legnemesebb kincse szíveteknek, a tisztelet, a hála virágaiból font kegyelet koszoruját, mely nem hervad el, nem hervadhat el soha. Csak az az arany ifjuság, csak attól az ifjuságtól várhat sokat a jövő, mely becsülni, méltányolni tudja nemzeti multunk nagy alakjait.

A magas szónoki lendülettel, hazafias lelkesedéssel előadott beszéd után Agh Timóti dr. tanár olvasta fel nagy hatás között Mézsáros Amandnak, a jeles ciszterci rendű költő-plébánosnak alkalmi költeményét, melyet tegnap este megjelent lapunkban közöltünk.

Végül a főgimnáziumi énekhar, az ifjúsági zenekar zenekísérete mellett Meiszner Imrének, a főgimnázium volt növendékének »Cantate«-jét énekelte el s ezzel a meghatározó és magasztosan felemelő gyászünnepegyet ért.

Szünet az iskolákban.

III. Béla temetése országos gyásznap lévén, ma az összes iskolákban szüneteltek az előadások.

A felső kereskedelmi iskolában ma iskolai szünet volt. Az alkalmi ünnepeket a kereskedelmi iskola önképző köre vasárnap, f. hó 23-án délelőtt tartja meg. Az ünnepegy részletes műsorát az önképzőkör elnök, Bokor Ferenc tanár a legközelebb meg fogja állapítani.

Az állami főreáliskolában szintén szünet volt. Az iskola önképzőkörre később fogja megünnepelni III. Béla emlékét. A megtartandó ünnepek ideje és műsora azonban még nincs megállapítva.

A községi népiskolákban a tanítók előadást tartottak a növendékeknek III. Béláról s aztán hazabocsájtották őket, hogy szünettel üljenek meg a mai napot.

Igy volt ez a többi tanintézetekben is s a haza jövő reményei kegyelettel szívükben emlékeztek a magyarok hétszáz év előtt uralkodó királyára, kinek ma királyi pompával rendezett második temetést a legelső magyar ember: a király!

Női kézimunka kiállítás.

— Utolsó nap. —

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. okt. 21.

A pécsvidéki tanítónők egyesületének, saját könyvtár alapja javára rendezett női kézimunka kiállítása, tegnap délután 5 órakor ért véget.

Egész napon át számos látogatója volt a kiállításnak, sőt annak bezárása után is jöttek érdeklődők, kik mindannyian látni óhajtották a kiállítást.

A pécsvidéki tanítónők egyesülete, még

fiatal egyesület, azonban a női kézimunka kiállítás rendezésével már is bebizonyította létjogosultságát s feltétlen életrevalóságát. Alig emlékszünk, hogy valamely egyesület a közönségnek oly osztatlan érdeklődésében és rokonszenvében részesült volna, mint éppen a pécsvidéki tanítónők egyesülete.

A nagy közönség fényes bizonyítékát adta az egyesület iránti rokonszenvének, tömeges megjelenésével s a szebbnél-szebb tombola tárgyak áldozatkész ajándékozásával.

A tegnap délután öt órakor történt zárást követően, megjelent közönség jelenlétében kezdetét vette a tombola tárgyak kisorsolása.

Az ellenőrző tisztelet Schneider István iskolai felügyelő-igazgató töltötte be, ki a tárgyak kisorsolása közben mondott talpra esett élceivel állandó derűtségben tartotta a közönséget. Nagy segítségére volt az igazgató felügyelőnek a rendezőbizottság hölgyeinek lelkes gárdája, kik az utolsó percig fáradhatlan buzgalommal töltötték be a rendezői tisztelet.

Nem volt hiány a mulatságos jelenetekben sem. Minduntalan vidám kacagás zaja hangozott fel a közönség köréből, amint egy-egy komikusabb tombola tárgy megtalálta a maga szerencsés nyerőjét. A kiállítás ügybuzgó rendezőse valóban büszke lehet az elért siker fölött.

A kiállítást még városunknak következő notabilitásai látogatták meg: Cankl alezredesné, Balogh Károly kir. táblai tanácselnök, Mody Béla, Angyal Béláné, Forgon Lajos m. kir. posta és távirahivatali titkár és neje, Matyasovszky Jakabné, Buttykay alezredes, Cristoph alezredesné, Dragonescu Döme és neje, Engel Gyuláné. Testületileg a pécsi községi népiskolák növendékei jelentek meg.

Jegyüket felülfizetéssel az alábbiak váltották meg:

Hetyey Sámuel, *negyven* korona. Viesner Rajmárné *harminc* korona. Kindl József *tíz* korona. Ullmann Károlyné *tíz* korona. Mattyasovszky Jakabné *hat* korona. Szuly Jánosné *1 frt. 60 kr.* Keszler Sándorné *1 frt. 40.* dr. Stein Henrikné *1 f. 40 kr.* Sável Kálmáné *két* korona. Szeredy József dr. *kanonok két* korona. Reich Mór *két* korona. Szuly János *két* korona. Krasznay Jenőné *két* korona. Döbrössy Alajos *két* korona. Scholz Gyula *két* korona. Naschitzné *két* korona. Böhm F. *két* korona. Verner Ottoné *egy* korona. Böhm N.-né *egy* korona. Nehrebecky Károlyné *egy* korona. Hoffmann Lajosné *egy* korona. Lorenc N.-né *egy* korona. Hinka Lászlóné *egy* korona. N. N. *egy* korona. Kaffka Lászlóné *80 kr.* Krasznay Mihályné *60 kr.*

A kiállítás rendező bizottsága ez uton is felkéri a szíves kiállítókat, hogy a kiállított tárgyakat, a kiállítás helyszínéről *szombaton f. hó 22-én* délután elvitetui szíveskedjenek.

H i r e k.

Pécs, 1898. okt. 21.

Az orr.

Ki ne ismerné ezt a kellemetlen jószágot? Melynek annyiféle alakzata van, hogy hamarjában elsorolni kész lehetetlenség. Az uborkától a sasig, minden nevet az orr számára fedezett fel a szerencsétlen emberiség. És a megkülönböztetések között annyi a finomság, amivel egy akadémikus sem dicsekedhetik. A nemes görög orr, vagy a fitosabb ingerkedő, a kard gyanánt hajlott, vagy a piszére nyomott, — mind-mind az orr pszichológiája.

Milyen mulattató is, mikor az embert az orránál fogva hasonlítjuk össze a másikkal. S milyen unalmas, rideg volna ez a világ, ha a föld színéről még ezt is eltörölnék (t. i. az orrt). Pedig erre törekszik egy tudós német (más nem is lehet), aki beáll orrfaragónak, a kőfaragók mintájára. A doktor ur az orrt előbb egy alakatlan tömeggé gyurja, azután kifaragja belőle az eszményi orrt. Ez az eszményiség azután már az egyéni izléstől függ.

Ha pl. pisze orrom van s én azt nem tartom elég méltóságosnak, (miután egy Balkán-fejedelemségre aspirálok) beállítok az orvoshoz:

- Doktor ur, igazítsa meg az orromat!
- Milyenre parancsolja?
- Görögre.
- Nem jobb volna rövidebbre?
- Egyelőre nem.

Másfél év múlva azután belátom, hogy nem lehetek Balkán-fejedelem, de most már kereskedőnek készülök. Ekkor csináltatok egy görbe orrt. És ez így megy addig, míg észre veszem, hogy már nincs anyag, amit az orvos meggyurhat.

Ajánlom tehát figyelmébe mindazoknak, a kik orrt kaptak valaha, mindenüvé beleütik azt, a kiket orruknál fogva vezetnek, a kik orrgazdák, a kik orrgyilkosok, hogy el ne mulasszák az orvosi tudomány eme legújabb vívmányát előnyükre fölhasználni.

Most azonban a szenvedő emberiség nevében föl hívom az orvosi kart, gondolkozzanak a hosszú fül, a pergő nyelv, a szűkkeskülség, a szűkmarkuság stb. ezernyi kinövésen segíteni. Mert mit ér az, ha orrt faragni tudnak, de a faragatlansággal szemben tehetetlenül állnak.

Sőt tovább megyek. Ha ön, tudós német oly művészileg tud orrokat gyúrni, mért nem csap föl szakácsnak, a kinek nem is kell ily kényes dolgokat gyúrni. Fogadni mernék, az emberiség sokkal több hasznát fogja látni ennek, mint az ön elméleti gyurasainak.

Egyebekben ön így is megérdemelne valami orr-dót, akár a legnagyobbat.

M—r—ő.

Napirend 1898. október 22-én.

Naptár: szombat, okt. 22. — Róm. kath.: Kordula. — Prot.: Kordula. — Görög-kel.: (okt. 10.) Eulamp. — Zsidó: S. Noach. — Nap két 6 óra 15 perckor; nyugszik 4 óra 41 perckor. — Hold két délután 1 óra 17 perckor; nyugszik 10 óra 20 perckor éjjel. Hold első negyede 10 óra 9 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borus, eső, enyhe idő várható.

Színház: »Jáfet tizenkét felesége«, énekes bohózat.

— (Iparfelügyelői látogatás.)

Hlavács Kornél, kerületi iparfelügyelő tegnap Pécsre érkezett és hivatalosan megvizsgálta a gyári és ipartelepeket. Tegnap este meglátogatta Záray Károly dr. kamarai titkár kíséretében az iparossegédek esti rajztanfolyamát s ma reggel Pécsről Fiumébe utazott az ottani ipartelepek megvizsgálására.

— (Venglarcsik Jozefa.)

Ki hinné erről a névről, hogy viselője maga a megtestesült poézis és báj?! Ki hinné, hogy míg az ember nyelve majd kitörik, míg kimondja, addig viselője csicsergő hanggal éneklie a fülbe-mászó áriákat? Pedig így van a dolog; valóság és költészet, próza és ábránd ellentétei találkoznak e névnél, a mely azonban mátol fogva megszűnik a viselőjeé lenni, a ki ezentúl poétikus bájához és művészi, vidám egyéniségéhez megfelelő nevet fog viselni és Venglarcsik Jozefából — belügyminiszteri engedély alapján — *Lipcsei Józsa* lesz. Ime róla a hivatalos bizonyítvány, melyet a hivatalos lap mai száma közöl: »Kiskoru Venglarcsik Jozefa király-holmeci illetőségű, pécsi lakos színész nő vezetéknevének »Lipcsei«-re kért átváltoztatása, f. évi 104.434 számú belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.«

— (Katonai sorshuzás.) Említettük már, hogy az ujoncozás előmunkálatai a jövő évre úgy a megyében, mint a városnál

megkezdődtek az 1878., 1877. és 1876. évben született katonakötelesek jelentkezésre felhívtak. E jelentkezés november 30-ig eszközölhető a katonanyilvántartási hivatalban. A katonai sorshuzás úgy a városnál, mint a járási székhelyeken jövő évi február 18-án lesz.

— **(Baranyai ügyek a dunamelléki reformátusok közgyűlésén.)** A dunamelléki református egyházkerület tegnapi közgyűlésén a pécsi református leányegyházat anyaegyházzá léptették elő. *Szilágyi Dezső* elnök szavai szerint a pécsi református egyház ügyei jó kezekben vannak és így az anyasítás bátran eszközölhető. Targyalták továbbá a baranyai egyházak csoportosítása ügyét is és itt *Szilágyi Dezső* azt óhajtotta, hogy ez az ügy minél sürgősebben intéztessék el s így az egyházak terhe kisebb, a papi fizetés nagyobb legyen, az egyház pedig biztos alapon álljon. De ennek első feltétele az, hogy a csoportosítandó egyházak kívánják az egyesülést is. E mellett pedig, ha alkalom van, figyelmeztetni kell az egyházakat, hogy itt az idő az egyesülésre. *Ballagi Aladár* egyetemi tanár nem értett egyet az előadó elnökkel és hivatkozott a régi egyházak multjára. *Szilágyi Dezső* szerint nem az a kérdés, hogy régen hogyan volt, hanem az, hogy ma mit kívánunk a körülmények! Épen az egyházkerület hibája, miért engedte a jelen században megalakulni a sok apró egyházat? Nem baj az, ha a csoportosított egyház jó fizetést ad a papnak s ezáltal a kongruatörvény szükségtelessé válik, mert nem az a cél, hogy az állam zsebébe nyuljunk, hanem, hogy a protestáns egyházat felvirágoztassuk. A csoportosított egyház minimális papi fizetése 1200 forint legyen, lehetőleg pénzben. A csoportosulás gondolata józan irányt mutat, mert óvatosan, helyesen véd meg minden érdeket. A baranyai felirat az, amit a politikában becses anyagnak neveznek: a csoportosítás életbe léptetésénél tervezetül szolgálhat. *Szilágyi* beszédét élénk helyeslés követte s a gyűlés ezzel az egyesítés mellett foglalt állást.

— **(Tűzoltók fogadalmátétele.)** Folyó hó 16-án délután 3 órakor a vaiszlói önkéntes tűzoltóság tette le ünnepélyes fogadalmát az egyesület elnökének kezébe az alapszabályokban előírt módozat szerint, s dacára a kellemetlen időnek, mégis nagyszámu közönség várta be az ünnepély lefolyását. Az ünnepi fogadalom letéte után *Tirts Rezső* az egyesület elnöke, szép szavakban nyilvánította köszönetét a tagoknak, az egyesület körül tett buzgó, önzetlen fáradaimáikért, egyben kintartásra buzdítva a tagokat s méltatva a nemes célt, melyet elébük tűztek ki. Azonban a hálából és köszönetből az oroszlanrész *Gertigh Márton* főparancsnokot illeti, a ki megteremtője s fáradhatlan előharcosa az egyesületnek. Az ünnepi fogadalmat este jól sikerült táncmulatság követte, melyben szép számu intelligens közönség vett részt általános jó kedv mellett reggelig lejtve a táncot. Felülfizetők a következők voltak: *Tirts Rezső* és neje 4 frt; *Hercenberger Gyula* 3 frt 50 kr.; *Dani Dávid* és neje 2 frt; *Kis Tóth János* és neje, *Kocsis József* és neje, *Kossa Tihamér*, *Molnár István* és leánya, *Morvay Ferenc*, *Véger Flórián* 1—1 frt; *Dr. Aizenpreis Ágost*, *Árvay János*, *Bartha Rezsőné*, *Dozler Samu*,

Feigler Samu, dr. *Fonyó Ignác*, *Gertigh Márton*, *Hetessy Gyula*, *Rószeg Ferenc*, *Smelcer János*, *Szűcs Pálné* 50—50 kr. A felülfizetőknek ez uton mond köszönetet az egyesület.

— **(Gróf Draskovich Károly.)** kinek sebéről maga *Gersuni*, a bécsi klinika tanára akként nyilatkozott, hogy ilyet csak a boncoló asztalon látott, — egyre javul. *Dr. Veres Zoltán*, az uradalom házi orvosa, aki eddig állandóan a beteg mellett tartózkodott, harmad napja hogy elhagyta a kastélyt. *Dr. Schwartz Frigyes* Pécsről még most is hetenkint kimegy a beteghez. Azonkívül meglátogatta több ízben *dr. Erreth Lajos* is. Csupán egy körülmény aggasztja a kezelő orvosokat. Ugyanis a fiatal grófnak agy-előesése van. Az agy egy része a szemüreg sérülésén kitőlult s ott galamb-tojás nagyságu agysérvet alkot. Így az a hír, hogy a fiatal gróf egy-két hét alatt elhagyhatja az ágyat, kissé korai. Bizony bele telik abba még jó egy-két hét. A fiatal gróf felgyógyultával Abbáziába szándékozik a grófi család költözködni. A telet is ott töltik.

— **(A rendőrség fogása.)** A rendőrség egy szőkevény tolvajt fogott el, a ki Vasason elkövetett lopás után Pécsre jött és itt akarta magát meghuzni az elfogatás elől. *Botykay András*, várkonyi illetőségű napszámos az illető, a ki *Peti József* vasasi lakosnak az istállójából elemelt egy pár lószerszámot. A lopott készsége Pécsváradon eladta *Gyuró Istvánnak* négy forintért s a pénzt Pécssett szerencsésen el is verte, mire elfogták. Most az ügyesség börtönében ül.

— **(Meggyuladt malomkövek.)** *Pintér Antal*, nagyvátyi lakos, molnárnak patkalmá a tűz martaléka lett. Az egész malom, a benne levő gabonával együtt leégett. A kár hatszáz forintot tesz ki, mely azonban részben megtérül, mert a leégett malom biztosítva volt. Mint a tűzrendőri vizsgálat megállapította, a tüzet a molnár saját vigyázatlansága okozta. Ugyanis akkor is engedte járni a kerekeket, mikor a garaton nem volt őrleni való, s a surlódás következtében a kerekek meggyuladtak s innen terjedt át a tűz a faszervezetre s lett a tűz martaléka az egész épület.

— **(Megverte a testvérét.)** *Birján* községben tesztült viszonyban élt egymással a két *Mislenyác* testvér, *Vince* és *János*. E tesztült viszonynak véres verekedés lett a következménye. Ugyanis *Mislenyác Vincét* kint a mezőn előtálalta *Mislenyác János* és bottal támadván rá, védtelen testvérét véresre verte. A két testvért az arrajárók választották szét s azok majd a bíróság előtt fognak egymással újra szembeállani, a hol majd *Mislenyác János* kap verést a kiérdemelt büntetés alakjában.

— **(Gyermekcsempésző asszony.)** Titokzatos esetről érkezett ma a pécsi rendőrséghez a budapesti államrendőrségtől egy sűrűn teleirt négyoldalas hivatalos megkeresés. Az átiratban egy gyermekcsempésző asszony nyomozására kéri fel rendőrségünket, a ki a más gyermekét elvitte magával és már hónapok óta sem hallatott hirt magáról. Az eset a következő: A „Budapesti Hirlap“-nak ez évi június 27-diki számában „Anyá“ jelige alatt egy kis hirdetés jelent meg, melyben még a csecsemőidejét tul nem haladott kis

gyermeket kerestek örökbe fogadás végett. A kis hirdetés folytán *Graádics János* budapesti munkásember be is küldte ajánlatát, hogy ő hajlandó négy hónapos fiukat — mivel nagy családja van — örökbe adni. Megirta a címét is és másnap megjelent nála egy magas, karcsu, szőkehaju, kékszemű, huszonhét év körüli csinos urinő és csakhamar meg is egyeztek, hogy a gyermeket örökbe fogadja. A nő magát *Berkovits Istvánné* nevezte s azt mondta, hogy lérije magasállásu vasuti tisztviselő Szegeden. Ott laknak a Tisza-szállóval szemben a Rózsa-utcában, a hol egy emeletes házuk és Szeged mellett nagy birtokuk van. Az apa hát örömmel adta át neki a gyermeket, a kit nyomban egy szülésznővel megvizsgáltatott az urinő, hogy egészséges-e s aztán elutazott vele azzal az ígérettel, hogy Szegedről megküldi neki az örökbefogadási szerződést. Hanem a szerződés csak nem érkezett meg s egyáltalán hirt se hallatott többé magáról a szőke uriasszony, a kinek egy el ejtett szava csak most ütött szőget az apa fejében. Az ugyanis, hogy az urinő azt mondta, hogy a gyermekre nagy gazdagság vár még, mert ő — az urinő — csak úgy örököl egy gazdag nagynénje után, ha gyermeke lesz. Így tehát bizonyára az örökbe fogadott gyermeket csempészte be családjába az urinő és ezért tünt el vele. Az apa erre feljelentette a dolgot a rendőrségen s természetesen nem bizonyult igaznak az urinő egyetlen szava sem, hogy Szegeden lagnának és ott birtokuk volna. Ezért tehát elrendelték a gyermekcsempésző asszony országos körözését s erről a fentebbiekben a pécsi rendőrséget is értesítették.

— **(Elfogott dezentor.)** Lapunkban megirtuk a napokban, hogy a 8-ik huszárezred egyik közlegénye, *Harangozó József* megszökött ezredétől. Az ezredparancsnokság nyomban elrendelte a körözését s a körözésnek meg is volt az eredménye. A szőkevény huszárt tegnap elfogták Kaposvárott s ma átkísérték Pécsre. S most az elfogott dezentor majd a börtönben fogja megsiratni, hogy irtózik a huszárélettől.

— **(Leégett pajta.)** Tegnap este féltíz óra után öt perccel a városháza toronyában megkondult a vészharang, tüzet jelezve. A toronyór a központi tűzörségnek azt jelezte, hogy a siklósi-utca végén, a vasut mellett *Hoffmann Károly* butorgyári telepen van a tűz. Az esti eső épen elállt és erős szél váltotta fel; érthető volt tehát a tűzoltóság igyekezete, hogy minél előbb kiérjen teljes felszereléssel a színhelyre. Szerencsére azonban nem a telepen volt a tűz, hanem amellet az alsó-malom-utca sarkán. *Marton József* volt molnárnak van ott telke, melyen régebben malom volt, most pedig egy 15—20 méter hosszú pajta állott, melyben szénát tartottak s jelenleg is száz szekerre való széna volt benne. A pajta, mire a tűzoltóság kiérkezett, már lángokban állott s tűzoltóinknak csak a tűz lokalizálására kellett szoritkozniok. A mi aligha sikerült volna, ha a szél nem a várostól lefelé fuj. Mert ez esetben tűzveszedelem támadhatott volna, mig így a szél lefelé a nyílt térre vitte a szikrák millióit. A tűzoltóság gyorsan megfékezte a pusztító elemet, miben nagy segítségére volt a katonaság is,

ugy, hogy rövid egy óra múlva már csak a füstölő zsaránkokat kellett ellocsolni. A tűzhöz a színházból — a hol épen véget ért Dreyfuss kapitány komédiája — ugyszólván az egész publikum kivonult s volt tolongás a vasuti sineken mindaddig, míg egy szakasz baka kordonnal el nem zárta az utat. Épen a tűz idejére esett a tizórai tehervonat indulása, azonban a vonat mindaddig bent maradt az állomáson, míg a tűz lelohadásával a tér a népségtől meg nem tisztult. A leégett pajta végébe épült házban lakik egy bérkocsis a családjával s ezt a tűz miatt kár is érte. A megrémült család sietve kapkodta össze az ingóságokat, hogy megmentse a tűznek esetleg a házra áttérjedése alkalmára s e közben elvesztettek egy pénztárcát, melyben öt forint volt. A tűz keletkezési okának kiderítése végett a rendőrség megindítván a vizsgálatot, a következőket állapította meg: A pajtában a tulajdonos engedelméből *Földi Antal* napszamos hált éjszaka s ő aludt most is ott. *Földi* pipás ember lévén, nagy a gyanu, hogy vigyázatlansága folytán támadt az tűz. Ma délelőtt a rendőrség le is tartóztatta, de persze tagadja, mintha ő okozta volna a tüzet. Azt állítja „hogy mikor a tűz keletkezését észrevette, a világosságnál a tető sarkán leszedve látta a cserepet, tehát valakinek ott kellett bedobni az égő gyufát vagy csóvát, mitől a széna meggyuladt. E mese mellett azt is mondja, hogy tegnapelőtt szénát hordtak a pajtából s ekkor ejthették el a tüzet okozó gyufát vagy szikrát. Az tény is, hogy tegnapelőtt jártak a pajtában emberek, de a tűz hogy csak negyvennyolc órával később ütött volna ki, az nem hihető. Így hát egyedül *Földi Antal* lehet a tűz okozója s most tovább is folytatják ellene a vizsgálatot. A leégett pajta 800 forintra volt biztosítva. Ugyanennyi a kár is.

— (**Körözött sikkasztó.**) *Berger* Gyula nagyhársági illetőségű, harmincöt éves közsörüs, Szigetvárott sikkasztást követvén el, ismeretlen tájak felé vette útját. A megszökött közsörüst a bíróság sikkasztás miatt vád alá helyezvén, most szükség volna kihallgatására. Ezért hivatalból elrendelték a körözését s ha valahol kézrekerül, be fogják szállítani a börtönbe.

— (**Veszekedő anyós.**) Uglátszik nem minden alapnélküliek azok az élcek, melyek az anyósok házsártos mivoltáról beszélnek. A napokban ismét szaporodott egygyel a házsártos anyósok száma. Ugy történt a dolog, hogy *Kain* Péter belyei lakos néhány jóbarátja társaságában elpityizálta az időt, s észre sem vette, hogy az óramutató erősen éjfélfelé hajlik. Végre mégis elszánta magát az indulásra, s hazament. Zörgetésére azonban nem a felesége, hanem a vele közös háztartásban élő anyósa nyitott ajtót, s amint a mit sem sejtő vő belépett, egy kezében levő seprőnyéllel alaposan eltángálta *Kain* Pétert. Persze az ekként méltóságában mélyen sértett vő, nem hagyta annyiban a dolgot, hanem feljelentést tett a verekedő anyós ellen.

— (**A szivélyes ur.**) Még eddig aligha történt, hogy valaki szivélyessége miatt került volna összeütközésbe a rendőrséggel, s ime, tegnap ez is megese. A Budapestről Pécs felé robogó vonaton történt, hogy az

egyik másodosztályu kocsiszakaszban, egy budapesti nevelőnő utazott, kihez csakhamar uti társul szegődött egy fiatal, elegáns külsejű uriember. A fiatal ur igyekezett magát minél kellemesebbé tenni, s apró szivességekkel ugyszólván elhalmozta a csinos nevelőnőt. A két utitárs csakhamar szoros barátságot kötött egymással, sőt a fiatal ur — aki *Szent-Lőrincen* leszállt a vonatról — megígérte, hogy bájos utitársát Pécsen mihamarabb megfogja látogatni. Eddig még eléggé ideális a helyzet, s némi költőiességgel azt is lehetne képzelni, hogy a szivélyes ur és a csinos nevelőnő együtt hajóznak be a házasság révébe. De sajnos! másként történt. A nevelőnő ugyanis Pécsen kiszállva arra a keserű tapasztalatra ébredt, hogy utitársa, duplaledelű aranyóráját — elsziveskedte! S most a csinos kis nevelőnő, — ki az esetről jelentést tett a rendőrségnek, epedve várja — nem annyira szivélyes utitársát, — mint inkább: az aranyóráját!

— (**Szerencsétlenül járt munkás**) *Inhof* Frigyes vasuti munkás tegnap este, ugy nyolc óra tájban, azzal volt elfoglalva, hogy az egyik vasuti teherkocsiból, hat métermázsa sulyu, vassal terhelt ládát kiemeljen. A lerakodásnál a láda megcsuszott, s *Inhof* Frigyes oly szerencsétlenül találta, hogy a munkás bal kezén és lábán sulyos zuzódást szenvedett. Az első segélyt a gyorsan előhívott *Tolnai Lajos* dr. városi ker. orvos nyújtotta, ki a sérült munkást még ott a helyszínén beköthözte. *Inhof* Frigyes vonakodott a kórházba menni, s így *Indóház-utca* 1. szám alatti lakásán ápolják.

— (**Meggyógyult rendőrkapitány**.) A napokban irtuk, hogy *Oberhammer* rendőrkapitány, városi tűzoltó-főparancsnok a pécsi takarékpénztár épületében levő lakásából a lépcsőn lefelé jövet megbotlott, s lábát kifícamította. Mint örömmel értesülünk, *Oberhammer* rendőrkapitány állapota annyira javult, hogy ma már, botra támaszkodva hivatalába mehetett.

— (**Lopás egy vasuti raktárból**.) A magyar királyi államvasutak sellyei állomásán a nyitva álló vasuti raktárból egyik közelebbi napon négy zsák búzát huszonöt forint értékben elloptak eddig még ismeretlen tolvajok. A nyomozás során az ellopott búzát egy szalmakazalba rejtve az állomáshoz közeli réten megtalálták s átadták az állomásfőnökségnek. A tolvajoknak azonban eddig még nem jöttek a nyomára.

— (**Eltűnt leány**.) Távirat érkezett a pécsi rendőrséghez a kaposváritól, hogy keressen egy leányt. A leányt *Gallovich* Mariskának hívják; fiatal, most mult tizennégy éves; karcsu termetű, szőke haju, csinos teremtés. A szülei lakásáról ezelőtt két nappal szó nélkül távozott és még ma sem tudják, hová tűnt.

— (**Aki mer, az nyer.**) Jó régi magyar közmondás, mely tegnap itt nálunk is fényesen bevált. A délutáni órákban *Scheinberger* Jakab szigetkülvárosi lakos házába egy bérszolga külsejű ember lépett be azzal az ürügygyel, hogy levelet hozott *Scheinberger* ur részére. A szobaleány gyanutlanul átvette a levelet, s bevitte gazdájának, a küldönc pedig felhasználva a kínálkozó alkalmat, *Scheinberger* nek az előszobábanlógó téli kabátját leemelte

a szegről s mint aki legjobban végezte dolgát — távozott. Bent a szobában ezalatt a ház ura elolvasta a levelet, melyben csak ez a néhány szó volt írva: »aki mer, az nyer«. Sokáig eltűnődtek e kabalisztikus szavakon, s végre elhatározták, hogy a küldöncöt kérdezik meg a rejtélyes levél tárgyában. Csak mikor a szobaleány az előszobába lépett, akkor vették észre, hogy küldönc és télikabát eltűntek, s most már azt is tudták, hogy mit jelentenek a rejtélyes szavak. A körmönfont tolvajnak csakugyan igaza volt: »Aki mer, az nyer«.

Harmadik magy. kir. osztálysorsjáték. Az előtünk fekvő sorolási tervezet szerint a harmadik osztálysorsjáték első osztályának húzása november hó 17-én és 18-án lesz és tisztelt olvasóinkat különösen figyelmeztetjük a *Török A.* és *Társ*a budapesti cég hirdetésére. Ezen általunk ismert céget azért ajánljuk, mert ez szigoruan pontos és vevőt lejobban szolgálja ki. Ugy látszik, hogy *Fortuna* istenasszony különös kegyével árasztotta el e céget, mert értesülésünk szerint az első és második sorsjáték alkalmával körülbalul egy millió ötszáz ezer korona nyereséget fizetett ki vevőinek. A nyeremények száma, valamint a sorsjegyek árai az I. osztályhoz — és pedig egy egész 6 frt, egy fél 3 frt, egy negyed 1 frt 50 kr, egy nyolcad 75 kr. — ugyanazok mazadtak a harmadik sorsjátéknál is. A ki tehát a szerencsének kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal *Török A.* és *Társ*a főelárusítókhöz Budapesten.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 21. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 59.1 mm. (emelk.)
Hőmérsék = 9.1 °C
» maximuma : 18.3 °C
» minimuma : 12.0 °C
Párányomás : 7.3 mm.
Relatív nedvesség : 86%
Felhőzet : 10° Str. N.
Szélirány s erő : N 6.
Csapadék 24 órai : 3.3 m.
Esős. szeles, később derüles.

Dr. Czira.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ jövő heti műsora.

Vasárnap, okt. 23-án d. u. 3 órakor : »*Betyár kendője*« (Ligetivel), este fél nyolc órakor »*Gyimesi vadvirág*« Örley és Szekulával.

Hétfő, okt. 24-én : »*Apósok*« vigjáték először.
Kedd, okt. 25-én : »*Boccaccio*« Örley, Lipcsey, B. Csik Irén és Szekulával.

Szerda, okt. 26-án : »*Trapezunti hercegnő*« operette Örley, Szekula és Lipcseyvel.

Csütörtök, okt. 27-én : »*Trapezunti hercegnő*«.
Péntek, okt. 28-án : »*Lecoureur Adrienne*« dráma.

Szombat, okt. 29-én : »*Jafet tizenkét felesége*«, operette.

Művészet, irodalom.

○ A magyar Verne. Méltán így nevezhetjük Verne munkáinak a Franklin Társulatnál megjelenő kiadását, mely a hirneves francia regényíró munkáinak teljes kiadása. A most megjelent 104—107. füzetben az *Utazás a föld körül* című regény folytatódik, egyike ama munkáknak, melyekkel Verne neve világhódító utra kelt. Nagy népszerűségét e regény méltán megérdemli. Fogg *Phileas* kalandos útja, melyet nálunk *Csepregy Ferenc* látványos

szinműve is oly népszerűvé tett, az ismereteknek egész kincsésbányáját tárja föl, amellyel, hogy a történet maga is mindvégig izgatón érdekes. A fordítás Sász Károly gondos munkája és a szövegét az eredeti francia kiadás képei díszítik. A füzetes kiadás mindenki számára könnyen hozzáférhetővé teszi a nagy író összes munkáit. Nemcsak csinos kiállítása, de olcsósága is — egy-egy füzet 20 kr. — felette ajánlják.

○ A „Pillangó“ című elclap 38. száma megjelent és valóban meglepő művészi kivitelű rajzokat találunk benne. A magyar közönségnek ajánljuk ezen lapot, mely hivatva van a magyar művelődés terjesztésében részt venni és hazafias kötelességet teljesít mindenki, aki ezen lapot támogatja. A „Pillangó“ előfizetési ára egy egész évre csak 4 frt, aki azonban már most az 1899. évre előfizet. 1898. október hó 1-től ez év végéig ingyen kapja a lapot. A „Pillangó“ szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten, VI., Teréz-körút 35 sz alatt van. Mutatványszám ingyen.

Közgazdaság.

□ A pécs—barsi vasutnak ez év szeptember hónapjában forgalmi bevétele 40.800 frt volt. Ez év január—szeptember havában a bevétel 351.700 frtot tett ki.

□ 3104 kincstári ló a gazdáknak. A közös hadügyminisztérium az idén 504 kincstári hátszóval többet adott ki használatra a gazdáknak és a vállalkozóknak. Mint értesülünk, a hadügyminisztérium a kiadandó kincstári hátszók számát 2600 lóval óhajtja emelni és ebből 1116 ló jut a magyar korona országai területére. A 2600 kincstári ló közül a jövő évben ismét 504 lovat szereznek be, melyből 216 jut Magyarországra. A hadügyminisztérium azonkívül még 200 csikót is ad ki a gazdáknak idomítás és használat céljából. A lovakat, ugymint a használatra eddig kiadott kincstári hátszókat, évenként három heti fegyvergyakorlatra viszik be.

TÁVIRATOK

— **A királyi temetés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt pontban 10 órakor kezdődött a budavári Mátyás-templomban a III. Béla magyar király és neje hamvainak végső nyugalóhelyükre való elhelyezése alkalmából megtartott gyásznap a főpapság, katonai és polgári méltóságok jelenlétében.

Az udvar részéről *Apponyi* Lajos gróf, főudvarnagy jelent meg fekérvényben, továbbá *Széchenyi* Gyula gróf, főajtónállómester és *Bánffy* György gróf, főlovászmester. Ott volt az egész kormány *Bánffy* Dezső miniszterelnökkel az élén, az összes katolikus, görög katolikus és protestáns püspökök és főgondnokok, a képviselőház három elnöke, sok főrend és még több képviselő, a főváros képviselője, a tábornoki kar, Budapest összes fő- és alkonzulai stb.

A primásnak, ki a gyászszertartást végezte, *Hornig* és *Steiner* püspökök, *Vajda* Ödön zirci főapáton kívül nagyszámu pap-

ság segédkezett. A nagymise után *Vasary* Kolos hercegprimás csengő hangon hosszabb beszédet mondott, melynek folyamán a primás nagy megindulás vett erőt, mikor királyunkról megemlékezett. A remek beszéd hatása alatt sokan sirtak a közönség soraiban. A beszéd elhangzása után beszentelték a koporsókat s a cisztercita rend tagjai levitték a Szentháromság kápolnába, hová a kormány tagjai és a képviselőház elnökei is követték őket. Ott behelyezték a koporsókat a szarkofagba s újra beszentelték, mire a gyászünnepek véget ért.

— **A király Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége az éjjel a magyar fővárosból Bécsbe utazott, hol ma külön kihallgatáson fogadta *Goluchowszky* külügyminisztert.

— **A franciák ajándéka a törököknek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A török hadügyminiszter és a tengerészeti miniszter a becsületrend nagykeresztjét kapták a francia kormánytól.

— **Ujabb pestis-betegedés Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből megerősítik a hírt, hogy *Müller* dr. tanársegéd, aki Barisch szolgát és ápolónőjét kezelte, szintén megbetegedett a pestis tünetei között.

— **A béke angyala köruton.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Murawiew* gróf, orosz külügyminiszter, a békekonferencia érdekében folytatott körutazásában tegnap este Párisból Bécsbe indult.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, okt. 21.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9-46; későbbi szállítás: —; —;
Tengeri, májusra: 4-70. — *Rozs*, márciusra: 8-10. —
Zab, őszre: 5-95.

Az értéktőzsdén az árai a következők: Osztrák hitelrészvény: 352-10. — Magyar hitelrészvény: 378-25
— Államvasut: 350-40

Nyilt-tér.*)

Dr. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista
uj takarékpénztári palota.

Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTEI GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Kitünő gyártmány.

Az első bécsi
férfi és gyermek
RUHA
RAKTÁR

a városház
sarkán.

Kevés haszon, nagy forgalom.

Vendéglő-megnyitás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudtára adni, hogy a

Nemzeti Casino vendéglőt

szombaton, f. hó 22-én megnyitom.

Az ünnepélyes megnyitás szerdán,
f. hó 26-án lesz nemzeti zenekar közreműködése mellett.

Izletes ételek és hamisítatlan jó borok, Sport-sör az új sörgyárból, pontos kiszolgálás mellett egész napon át. Bérlet étkezésre a házban és házon kívül elfogadtatik.

Főtörökvésem oda irányul, a n. t. vendégeim igényeit teljesen kielégíteni, kérem a n. t. közönségnek kegyes pártfogását.

Mély tisztelettel

Schabhütl Hugó,
vendéglős.

Plüss-Staufer-féle ragasz

henger- és üvegben,

arany és ezüst éremmel többszörösen kitüntetve, már 10 év óta mint leghatályosabb összekötő és ragasztó szer ismeretes, tehát a legkitűnőbb szer törött tárgyak összeragasztására. Kapható Pécsen, Alt és Böhm kereskedésében.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsen, országút 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora vizhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Látta

ön már a magyar

FLIEGENDE BLÄTTERT

a

„Pillangó“

című

lapot??

Minden

kávéházban,

kasinóban,

vendéglőben

megtekinthető.

Mutatónyit ingyen küld a kiadóhivatal

Budapest,

VI., Teréz-körút 35.

Előfizetési ára:

3 hónapra 1 frt.

Legnagyobb nyeresemény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeresemény

JEGYZÉKE

A legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. b	400000
1 „ „	200000
2 „ „	100000
1 „ „	90000
1 „ „	80000
1 „ „	70000
2 „ „	60000
1 „ „	40000
5 „ „	30000
1 „ „	25000
7 „ „	20000
3 „ „	15000
31 „ „	10000
67 „ „	5000
3 „ „	3000
432 „ „	2000
763 „ „	1000
1238 „ „	500
90 „ „	300
81700 „ „	200

15650 a 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160.000

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre újból 50,000 nyeresemény

jut, vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyeresési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves midőli megrendeléseknél eredeti sorsjegyet a tevésejű eredeti árban és pedig:

egy egész l-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6. — frt
» fél » » » » 3. — „
» negyed » » » » 1. 50 „
» nyolczad » » » » —. 75 „

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. október hó 29-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztály magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget frt } utánvételezni kérem. } A nem tetsző törlendő. }
} postautalvánnyal küldöm. }

Pontos cím.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

